

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krona, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Stajerc

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredništvo zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/10 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 19.

V Ptuj v nedeljo dne 12. maja 1907.

VIII. letnik.

Pridiga pred volitvami.

V kočah, ne v palačah še nikdar, Človekoljubi so se porodili . . .
Kaplan A. Askerc.

. . . In z vsakim dnevom prihajamo bližje uri odločitve! Volilci na Stajerskem in Koroškem, — visoko je valovje in barčica revnega ljudstva se boče potopila, ako ne vporabimo vse moči v svrhu rešitve! Velevažna je ura odločitve in glasovnice, katere bodete oddali dne 14. majnika, imajo baš velik pomen za našo bodočnost.

Ali naj bode vse tako, kakor je bilo doslej? . . . To je vprašanje!

Na pesek smo zidali do danes svojo hišico. Od jutra do večera nismo imeli niti grizljive kruha, s katerim bi nasitili svojo lačno deco. Solze so nam stopale v oči, ko smo videli birača, ki nam je odgnal zadnjo živinico iz hleva. Srce nam je krvavelo, ko smo zapuščali zeleno našo očetnjavo in morali odpotovati s trebuhom za kruhom v daljne kraje . . . Krščanski volilci, — ali naj bode to tudi v naprej tako?

Desetletja dolgo smo pošiljali edino politikujoče duhovne in prvaške dohtarje na cesarski Dunaj. Prosjačili smo, jokali, grozili in vpili, ali — naši dozedanji zastopniki so nam doma zlate gradove obljubljali, na Dunaju pa so delali polastni glavi in za lastne žepe . . . Mi pa smo ostali pri temu revni, vbogi, zatirani in izsesani . . . Bili smo kakor nežne bučelice, ki se trudijo in mučijo v vročem solncu, da preživijo trote! Bili smo kakor ovca, ki si voli lastnega mesarja, kakor gospodar, ki postavi kozla za vrtnarja! Bili smo le igrača v roki gospodov, ki so postali na naših vtrujenih ramenah veliki, od naših krvavih žuljev debeli, ki so nas strigli in odirali . . . Bili smo doslej — nič, naši izsesalci in zatiralci pa vse!

In zopet vprašamo: Ali naj bode vse to tudi z naprej tako?

Dve stvari ste: ali smo res duševno in telesno tako slabi, onemogli, zanemarjeni, da potrebujemo političnega jerofa, ki misli, dela, vlada za nas, — ali pa smo dovolj močni, da zamoremo stati na lastnih nogah! Eno ali drugo!

Mislimo, da nas je to težko življenje dovolj izučilo in da ne potrebujemo v politiki nobenih drugih šol. Mislimo, da nam ni treba jerofa, da smo zreli in izkušeni . . . In zato kličemo na vse grlo staro geslo „Stajerca“: kmet, ti voli le kmeta!

. . . Kristus ni izbral svojih učencev med mogotele in trinogi: revni ribiči so mu sledili in s temi revnimi ribiči je premagal svet sovraštva in posadil večno ljubezen do bližnjega na tron . . . Zdi se nam, da so podobni farizejem vsi tisti naši nasprotniki, ki nosijo krščanstvo na jeziku, v srcu pa kajčo zalego . . .

„Moje kraljestvo ni od tega sveta“, — to sveto besedo so pozabili nasledniki božanskega trpna betlehemskega. V divji gonji se pehajo politikujoči današnji farizeji za svojim ciljem, — posvetno moč si hočejo zopet pridobiti, nogo

svojo hočejo postaviti ljudstvu na tilnik, žive hočejo zažigati vse nepokorne ovčice in kdor se jim zoperstavi, ta začuje peklenški farizejski klic: Križajte ga! . . .

Globoka žalost nam teži srce, ko gledamo to nekrščansko, divjjo gonjo prijateljev teme in noči! . . . Kam plovemo za božjo voljo? . . .

Vicerkveni vladarji, knezi in škofi, na vas se obračamo in vas vprašamo: k amplovemo? In tudi mi pravimo: vera, sveta vera nacarenškega mučenika, je v nevarnosti. Tudi mi vidimo, da vera peša . . . Vi knezi in škofi, katerim je izročil sam Izveličar ključ svojega večnega kraljestva, — do vas se obračamo v krščanski ponižnosti in vas prosimo: Zabranite, da spreminjajo ničvredni duhovniki cerkev v politično bajto! Zabranite, da se pozabi od slabih duhovnikov razlaganje evangelija raz prižnice in da se hujska izpred oltarja, znamenja nesmrtni krščanske ljubezni! Zabranite, da se zastrupi v spovednici duše žensk in se jih hujska proti možu, na katerega jih veže nerazdružljivi sv. sakrament! Zabranite, da se pisari od vam podložnih duhovnov najhujše laži čez žive in mrtve po zakotnih listih! Zabranite, da se trga križ iz groba pokojnih naprednjakov! Zabranite, da se muči umirajoče na smrtni postelji od tistih, ki bi jih imeli tolažiti! . . .

Kajti vse to in še stokrat več se godi danes v naših pokrajinah.

Zakaj? Ne več kot ponižne ovčice, marveč kot neodvisni možje vprašamo: Zakaj vse to? Odgovor je lahek: Edino zato, ker pošiljamo duhovnika iz krčme nazaj v cerkev, od politike k evangeliju! Edino zato, ker kličemo na vse grlo: kmet naj voli kmeta!

Seveda, tudi klerikalci imajo svoje „kmetško zvezo.“ Ali mi ne verujemo praznim besedam in ne verujemo tej „zvezi“ . . . Za Boga, kaj imajo opraviti v čredi ovec volkovi? Zdi se nam, kakor da bi ustanovili miši „zvezo“ in si izvolili za voditelje same mačke! Za Boga, kmet je sit do grla „politike“ hofratov, profesorjev in kaplanov. Kakšna „kmetška“ zveza je to, ako je med sedmimi kandidati 1 hofrat, ponižni sluga mačehi vlade, 1 profesor, 1 neznan prvaški dohtarček, 1 hujskajoči kaplan, kateremu je sam škof rekel da je „nič“, 1 financer?!?! Mi kmetje, obrtniki in delavci naj si izvolimo za poslanca hofrata Plolja, kaplana Korošca, profesorja Robiča, dohtarja Benkoviča, financerja Povaleja? Ne, tisočkrat ne! Kmetje smo postali pametni in gremo svojo kmetško pot naprej . . .

Dá, dá, — bliža se 14. maj! Bojimo se tega dneva in veselimo se ga! Bojimo se volitve, ker se nam smilijo ti duševno zanemarjeni ljudje, ki bodo še v velikih množicah volili za svojega lastnega rabeljna. In veselimo se 14. maja, ker imamo upanje, da bode večina na naši strani. Enkrat mora vendar zarja novega dneva napočiti. „Zora puca, bit' će dana“, pravi Hrvat . . . „Bit' će dana“, pa čeprav se borita proti

nam naprednjakom dve stranki, obe prvaški, obe ljudstvu škodljivi stranki!

Prvaškim dohtarjem v Celju je postalo dolgčas in ustanovili so si v zabavo svojo „narodno“ stranko, — „narodno stranko brez naroda . . .“ Klerikalna kri kroži še v žilah te novopečene otročje stranke. Ali se ni združila stranka celjskih prvakov pri občinskih volitvah v Polzeli z klerikalci? Ali ni kandidat Roblek bolj klerikalen nego klerikalci? Ali ni bil „narodni“ kandidat Žurman še pred par tedni farški petoliznik? To so resnice, ki se ne dajo spraviti z lažmi iz sveta! . . . Ali narodna stranka tudi ni ljudska, ni kmetška stranka! Med svojimi kandidati ima fabrikanta Mursa, ki ima cementni žakelj mesto srca, — ima občinskega pisarja Žurmana, katerega preteklost je presneto temna, — ima paša Roša, ki je kot župan lažnik in zaščitnik šnoparskih ubijalcev . . . To naj bode „kmetška“, „ljudska“ stranka? Né, to je le stranka prvaških dohtarjev! Nova „nerodna“ stranka pa je tudi stranka deželnih izdajalcev. V knjžici, katero je izdala za pisarja Žurmana, pravi sama, da hrepeni pa „zedinjeni Sloveniji.“ To se pravi: odstraniti hoče Stajersko in Koroško ter združiti te dve deželi deloma z kranjskimi hujskači . . . In še nekaj! Nova stranka prvaških dohtarjev in učiteljev je glasom svojega programa živa nasprotnica nemščine, katero potrebujemo mi vsi kakor vsakdanji kruh! . . .

Tudi tej stranki ne moremo slediti in tudi proti nji se moramo boriti. Saj dobro vemo: politikujoči far in prvaški dohtar sta si brata . . .

Mi pa, pravi in resnični naprednjaki, — mi, ki smo ostali zvesti svojemu prepričanju in ki bodemo držali do zadnjega hipa z ljudstvom, — mi smo postavili neodvisne, svobodne, napredne, kmetške kandidate. Ti pa so:

1. Za okraja Ptuj in Ormuž: Josef Ornič, posestnik v Ptuj, — mož, katerega zasluge so tako velike, da jih niti nasprotniki ne morejo očrniti!
2. Za okraje Rogatec, Smarje in Kozje: Andrej Drofenig, kmet v Kačjemdolu, — ki je postavljen od kmetov in ne od farjev ali prvaških dohtarjev!
3. Za okraje Maribor, Slov. Bistrica, Kojncice: Ludovik Kresnik, kmet v Črešnjevcu, — ki vam je znan kot mož brez strahu in madeža!
4. Za okraje Maribor, sv. Lenart, Zg. Radgona in Ljutomer: posestnik Franc Senekowitsch v Leitersbergu, — cesar ga je odlikoval z zlatim križcem in kdo mu more očitati kaj slabega?
5. Za okraje Celje, Vransko: Josef Vodopituz, oskrbnik graščine Schönegg, strokovnjak v kmetijstvu.
6. Za okraje Brežice, Laški trg itd. podpiramo kandidature posestnika barona A. Moscon.
7. Na Koroškem bodemo glasovali

vsi za g. Friderik Seifritz v Miklauz-
hofu (okraj Borovlje, Pliberg, Železna Kaplja
itd.) in za posestnika Josef Nagele v
Velikovu.

To so naši možje!

Volitev je pred durmi in boj se pričinja!
Bodimo složni in volimo složno
naše napredne možje!

Na delo do zmage!

Volilni boj.

Okraja Ptuj in Ormuž

Naš kandidat je velezaslu-
ženi

Josef Ornig

veleposestnik in župan v Ptuj.

Kaj nam je Ornig? Politični otročaji, ki ni-
majo niti pojma, kako se dela za ljudstvo, —
in tisti zaslepljeni strastni prvaki, ki bi sovra-
žili tudi Boga, ako bi ta prišel med nje in go-
voril nemško, ti ljudje so torej kar zjutli, ko
so izvedeli o Ornigovi kandidaturi. Zakaj jih
ravno to tako vznemirja? Ker se Orniga bojijo,
ker poznajo Ornigove zmožnosti in ljubezen, s
katero spoštuje ljudstvo tega moža. Tresejo se
pred Ornigom, ti hofrati in kaplani, in zato ga
— obrekujejo. No, vse obrekovanje ne pomaga
nič: Ornig je preveč storil, da bi ga uničilo
neumno čečkarjenje v prvaških listih. Bolje bi
bilo, ako bi prvaki enkrat pokazali račune
prejšnjega okrajnega zastopa, katerega načelnik je bil „profesor“ Zelenik in v
katerem je igral prve gosle prvaški Brenčič.
Zadolen je bil okraj pod Zelenik-Brenčičom
čez ušesa in ničesar se ni storilo za ljud-
stvo. Ornig je postal l. 1904. okrajni načelnik
in je prevzel od prvaškega zastopa popolnoma
zanemarjeni okraj ter 22 tisoč dolga. Danes je
dolg poplačan in poleg tega se je izdalo čez
100 tisoč kron v ljudstvu koristne
namene. Seveda, Ornig ima vpliv in ni spal
za pečo kakor zaspani Zelenik, ki se je zbudil
le, kadar mu je Brenčič račune za les ponu-
dil... V dveh letih je pridobil Ornig okraju s
prošnjami in zahtevami 14 tisoč državne pod-
pore in 21.439 kron deželne podpore. Skupno
je dobil okraj torej čisto zastoj od vlade
45.439 K. Da se dobi take svote, je treba de-
lati! Na ta način je bilo Ornigu mogoče, zbolj-
šati po prvaki zanemarjene ceste, zgraditi nove
ceste, zboljšati živinorejo itd. Omenimo le Med-
ribniško cesto pri sv. Barbari v Halozah, za
katero so ljudje tako dolgo prosjali. Prvaki so
pustili raje, da je kmet trpel in da je živina
trpela, — Ornig pa je uvidel potrebo ceste in jo
je zgradil. Ali pa Okičeva cesta. Kdor je videl
staro cesto čez Okičovo goro, kdor je vozil en-
krat po tej stari cesti, ta ve pač, kakšna je
bila. Danes pa se vije lepa cesta čez hrib in
brez truda pride živina čez. In s svojim delom
je Ornig še prihranil pri zgradbi čez 10.000 K
ter pridobil, da plača dežela polovico stroškov.
Ali pa poglejmo ceste v sv. Urbanu. Pretekli
ponedelek se je pričelo z gradbo ceste Janežovci-
Vinterovci-Derstelja-Juršovci v sv. Rupert. 20 let
so ljudje prosili za to cesto, ali prvaki so bili
gluhi. Ko pa je Ornig prišel, je bila prošnja
vsišana. Omenimo še zboljšanje ceste na Grab-
šinskem vrhu, ki je velevažna za promet iz Šča-
vinske doline, — nadalje cesto Velovek-Juvance-
Destince-Svetnice, po kateri se danes že vozijo
in končno cesto od radgonske ceste v Urban, ki
je velepomembna. Kdo drugi se je za vse to
pehal in trudil kakor Ornig? Omenimo nadalje
regulacijo Pesnice, za katero ima tudi Ornig
velikih zaslug in ki bode dvignila vrednost ob-
mejnih posestev. Za živinorejo se je izdalo čez
1200 K in vprašajte kmete, ali je bilo to dobro
ali ne?!... Vse to je Ornigovo delo! In
zdaj hočejo taki malenkostni politiki kritizirati
Orniga. Prvaki, skrijte se, pojdite zopet za peč
spat, kajti Ornigova dela bodo živela, ko vas
vse več ne bode. Živio naš kandidat Ornig!

Volilci okraja Ormuž! Piše se nam: Volilni
dan se bliža in z njim odločitev. Videli in sli-
šali smo klerikalne shode ter shode Zadravčeve
stranke. Ali tudi naprednjaki „Stajercéve“ stranke
so prišli in tudi te možje smo videli in čuli. Kar
naprej povemo, da se nam dopade od vseh kan-

didatov najbolj napredni posestnik Josef Ornig.
Ornig in njegova stranka se ne vsilujeta; ali
resnica je podlaga naprednjakov in zato imamo
veliko zaupanja ravno do Orniga. Klerikalci in
njih voditelji, politični kaplani ter župniki, agi-
tirajo z vsemi umazanimi sredstvi za svojega
hofrata! Kje pa so zasluge tega moža? Kaj je
za nas kmetje storil? Kaj je izvršil? Mi vemo
malo o delovanju tega moža in to kar vemo, ni
ravno častno in lepo! Vao ljudstvo že kliče:
Reši nas, o Gospod, vseh hofratov, posebno pa
Ploja! — Drugi je gospod Zdravec, šef prvega
parnega mlina v Središču. Mož naj bode tak ali
tak, res pa je, da ga nam hočejo vsiliti celjaki
prvaški dohtarji in prvaški učitelji. Kmetje se
niti zmisli niso na tega moža. Ali par prvaških
dohtarčkov in učiteljev hoče komandirati ljudstvu
kandidate, kakor hoče v klerikalnem taboru dik-
tirati kandidata par pokvarjenih farjev. To pa
ne gre! Vsem tem ljudem se gre izključno za
prvaško hujskarijo, nikdar pa korist vbolega
trpina... Mi naprednjaki pa smo siti vse ne-
umne hujskarije, mi si želimo in delamo v prvi
vrsti za mir med Nemci in Slovenci
in za pridno gospodarsko delo, ka-
tero edino nam more zboljšati naš položaj! Zato
bodimo složni, vi kmetje in obrtniki v ormuž-
kem okraju, bodimo složni, da prodre enkrat
ljudska volja! Volimo ednoglasno v delo za ljud-
stvo izkušnega Jos. Orniga. Do zmage pa
nam pomagaj Bog! — Kmetško-obrtniški volilni
odbor v Ormužu.

Hofrat Ploj v sodnijski preiskavi. Kakor
znano, očital je nemški poslanec Stein v dr-
žavni zbornici hofratu Ploju, da je imel ta ne-
kaj po zakonu prepovedanega z nedoletno
deklico. Klerikalni listi se seveda to stvar
zamolčali. Sodnija pa se peča s celo zadevo.
Listi poročajo, da je cela stvar pri okrajni sod-
niji v Leobnu. V zadnjem času je sodnija za-
slišala celo vrsto prič. Tudi na Dunaju se je
zaslišalo veliko prič. Lepe stvari bodo prišle
na dan! Ali ni nesramnost, da si upa ta človek
nastopati zdaj kot kandidat? Ves svet zahteva,
da se opere najprve tega očitanja. Ako ni res,
kar je Stein trdil, potem je imel hofrat Ploj v
času, da se opere očitanja. Doslej pa tega ni
storil. Pač pa hoče postati „poslanec“. Mi vemo
iz popolnoma zanesljivega vira, da so celo Plo-
jevi sorodniki prepričanja, da je nekaj resnič-
nega na tej stvari. Ploj, skrij se v zadnji
kotiček! Vse pride na dan!

Sv. Urban nad Ptujem. Res je, da ima go-
spod Ornig veliko zaslug za naš okraj. Ako mi
kmetje nazaj pomislimo, kako je bilo s konje-
rejo, dokler so imeli klerikalci zastop v roki,
potem vemo vse. Dokler je bil hofrat Ploj s
svojimi pajdaši prvi gospod, smo morali mi
kmetje vedno prosjati, naj se nam pripravi
boljše, težke žrebce. Ali nič nismo dosegli. Ko
pa je postal Ornig načelnik, je naše prošnje
tako vpošteval in dobili smo lepe, težke žrebce.
Preje smo redili žrebce 5 let in dobili kakih
100—120 gold. zanje, zdaj dobimo ta denar že
po 5. mesecu. Tako je delal naš Ornig! In zato
bodemo glasovali zanj, ker bi bilo le kmetu v
korist, ako postane Ornig poslanec.

Sv. Urban nad Ptujem. Preteklo nedeljo
dopoldne smo imeli tukaj v Mariničovi gostilni
prav lepo uspelo zborovanje. Velike sobe so
bile natlačeno polne volilcev. Lahko rečemo, da
je prišlo nad 200 kmetov. Shodu sta predse-
dovala gospodarja Žampa in Vrabelj. V enour-
nem govoru je razložil urednik Linhart potreb-
ščine ljudstva, pomen volitev in cilje nasprotni-
skih strank. Neki klerikalni podrepnik je skušal
govor motiti. Očividno je bilo, da je poslal tega
razgrajča sam kaplan na shod. Kaplan se
namreč sam ne upa več na shode, odkar so
ga vrgli kmetje iz dvorane. Tudi njegovemu
podrepniku bi se to kmalu zgodilo. Ko bi go-
vornik ne branil, vrgli bi kmetje črna razgra-
jača gotovo čez stopnice. Končno, mu jih je
g. Linhart toliko gorkih povedal, da jo je mo-
žakar osramočen odkuril. Na shodu zbrani vo-
lilci so sklenili ednoglasno, oddati svoje glasove
in delovati z vsemi močmi za našega kandidata
g. Jos. Orniga. Revno prebivalstvo, je opazovalo
gospodarsko delo našega Orniga. Vsi zanj
na del!

Sv. Barbara v Halozah. V nedeljo popoldne
se je vršilo v gostilni Blas volilno zborovanje.

Prostori so bili natlačeno polni. Iz vseh sosed-
haložkih občin so prišli volilci. Predsedoval
shodu posestnik Windisch. Govoril pa je ure-
nik Linhart, ki je popisal zlasti pametno go-
spodarstvo okrajnega zastopa in zasluge, kate-
si je pridobil g. Ornig kot načelnik zlasti
zgradbo medribniške in okičeve ceste. Shod
sklenil ednoglasno, podpirati z vsemi močmi
volitev g. Orniga. Nasprotniki se tega le-
uspelega zborovanja niso udeležili.

Sv. Marjeta nižje Ptuja. Naš župnik
je strastni agitator za Ploja in sovraži vsa go-
spodarstva in zlasti volilce. Enemu za
kdor ni za tega nedolžnega hofrata. Enemu za
sedu je iz golega političnega sovraštva prep-
vedal, mleko dalje jemati. Naprednjaki ne
stite se zapeljati od politikujočih farjev!

Sv. Bolfeng pri Središču. Zadnje nedelje
oznanjeval je župnik Zdravec raz prižnici
volilci naj pridejo pred volitvijo k njemu,
jim napiše v volilne listke ime tistega kan-
didata, katerega morajo voliti. To je res
preveč! Dvojni pregrešek tiči v tem ravnanju.
Prvič zablajla župnik s takim počenjanjem
božji hram, omadežuje sveto cerkev, se zopet
stavi škofu in papežu. Drugič pa prezira
volilno postavo, ki prepove vsako nasilje
volitev. Taki nesramni hujskači v farški suk-
spadajo v ječo in mi opozarjamo višjo oblast
naj stori svojo dolžnost. Fej hujskačem!

Velika Nedelja. Dragi „Stajercé“, kot sta
človek ti naznamaj, da še nisem take bedarije
videl kakor zadnje nedeljo. Bil je namreč
nas shod hofrata Ploja. Kaplan Ozvatič je Plo-
že prejšnjo nedeljo pot pripravljal. No prišlo
okoli 200 oseb obeh spolov. Tudi 5. t. m.
v cerkvi Ozvatič omenil, kako naj se voli. To
je čital na prižnici neko pismo, katerega mu
nekdo zaradi njegove bedarije pisal. Ako bi
Ozvatiča malo na njegove grehe opozori, pote-
pove to takoj na prižnici. No, tudi v nedeljo
je bil Ozvatič Ploju desna roka. Kvasil je vsemu
goče, in seveda so mu njegovi podrepniki
svoji temi poslakli; zlasti sta bila zanj Meglič
Jaka iz Trgoviča in Škupač iz Senežč, ki del
kotača na tri vogle. Neumni Ozvatič je tu
kvasil, da imajo nekateri kmetje cele kopice
otrok. Kaj tebe brigajo otroci? Ali skrbil
zanje? Ploj je seveda zopet ljudem med ok-
ust mazal in odobraval so mu nekateri zasle-
pljeni, ki še verujejo farški lažnivosti. Poseba
trgovski župan se je mazal okoli Ploja kakor
maček okoli vrle kaše. Ploj je vse omen-
kako vrbci žvrgljajo in žabe regljajo, le sro-
stališče glede nemškega jezika je „pozabiš“ ne-
jasniti. Seveda, Ploj si pač misli: ako kmet
tudi ne zna nemškega, popovsko-dohatarske
pa le zna polniti! No, vsak po svoji volji!
Bog razsveti duh volilcev, da bodo 14. maj
oddali svoje glasove le za našega kandidata
velezasluznega Jos. Orniga v Ptuj!

Okraji Šmarje-Rogatec-Kozje

Edini ne od dohtarjev ne od
farjev odvisni kandidat kmet-
obrtnikov ter delavcev je

Andrej Drogenig

posestnik v Kačjemdolu.

O „kandidatu“ Žurmanu smo dobili
anonimnih in podpisanih pisem, ki bi
Žurmana hudo ogrdili in tudi k temu prišli
da bi odstopil od kandidature; — ali mi
objavimo teh dopisov, ker se nam zdi to
orožje preostudno. Tako delo prepuščamo
planu Korošcu. Vendar pa bi Žurman pač
storil, ako se ne vtika v javnost, ker ga
precej dobro poznajo! Razumete?

Iz Buč pri Kozjem. Vzemi, dragi „Stajercé“,
tudi od nas Bučanov par vrtic. Naznaniti
moramo nekaj od naših črnuhov, ki tako
mešetarijo za Korošca. Teh mešetarjev je
3: župnik Janez Stojko, Jakac Bovha in
Božiček, zadnja dva cerkvena ključarja.
Naš župnik je dobil nekaj spisov od faranov,
da ne opravlja v redu božje službe. To je
resnica. V hudem mrazu po zimi traja
služba po 2 uri in nikdar ne pride ob tisti
katero je oznanili. 21. aprila je zarohnel,
bilo Buče preje rajske, zdaj pa so živi
Seveda, fajmošter nafahta vse, kar rabi za
za svoji dve kuharici, po fari in zato je
seveda „raj.“ Peklenska pa je fara zato, ker